

Dalsze sukcesy na obszarze twierdzy Stalingradu

Bagata zdobycz wojenna pod Noworosyjskiem. — Dotychczas wzięto do niewoli ponad 6.700 jeńców. — W dn. 6 i 7 września Sowiety straciły 168 samolotów

Z Kwatery Głównej Führera, dnia 8 września.

Naczelné Dowództwo Sił Zbrojnych podaje:

W ciężkich walkach o lądową i morską twierdzę Noworosyjską, prócz niezwykle wysokich, krwawych strat nieprzyjaciela wzięto dotychczas 6.758 jeńców. Obok licznego materiału wojennego, według dotychczasowych meldunków, zdobyta 14 wozów pancernych, 90 dział wszelkiego rodzaju, pociąg pancerny i kilka okrętów.

W rejonie Noworosyjska trwają jeszcze walki z zaciętością.

BERLIN. Kawaler orderu Rycerskiego Krzyża Żelaznego st. porucznik Becker, dowódca eskadry pewnej lotniczej myśliwców nocnych, osiągnął szczególny sukces w nocy na sobotę podczas walki z brytyjską eskadrą bombowców przy dokonywaniu przez nią ataku terrorystycznego na dzielnicę mieszkalną miasteczka Bremer. Ten 31 letni oficer w ciągu 51 minut spowodował runięcie 3 bombowców brytyjskich i osiągnął przez to swe 33, 34 i 35 zwycięstwo w walce nocnej.

BERLIN. W ostatnich dniach eskadra myśliwców pod dowództwem majora Golloba osiągnęła swe 5000 zwycięstwo. Grupy tej eskadry odznaczają się już na wielu polach boju, m. in. również podczas kampanii wojennej przeciwko Francji i na Bałkanach przez swą szczególniejszą gotowość do udziału w walce i wielkie sukcesy w walkach z nieprzyjacielskimi samolotami.

cie broniącymi się nieprzyjacielskimi oddziałami. Samoloty niszczyliście zwalczały w atakach z niskiego lotu ruch kołm bolszewickich na drogach wybrzeża na południowy wschód od miasta.

Nad rzeką Terek podczas bezskutecznego przeciwnataku nieprzyjaciela zniszczono 65 ze 100 czołgów bolszewickich. Myśliwce zestrzelili z atakujących nieprzyjacielskich oddziałów lotniczych 27 samolotów.

Na obszarze twierdzy Stalingradu niemieckie wojska zdobyły, mimo zaciętej obrony przeciwnika, dalsze stanowiska wyżenne. Silne oddziały samolotów bojowych i nurkujących wspierały walki ar-

mii lądowej. Mosty na Wołdze na południe od miasta bombardowano dniami i nocą.

N. Środkowym odcinku frontu wschodniego odbywały się tylko walki miejscowe.

Na froncie okrążającym pod Leningradem odparto kilka nieprzyjacielskich ataków, po części w przeciwnataku, przy współudziale lotnictwa.

Lotnictwo sowieckie straciło w dniu 6 i 7 września w walkach powietrznych, w których brały udział również włoskie, krocakie i węgierskie myśliwce, 125 samolotów, przez działanie artylerii przeciwlotniczej 40 samolotów, 3 dalsze zniszczono na ziemi, 5 własnych samolotów zaginęło.

W Afryce północnej niemieckie samoloty bojowe celnie zbombardowały skupienia nieprzyjacielskich czołgów i ciężarówek oraz brytyjskie lotniska na południe od Aleksandrii i w rejonie Suez.

Podczas nalotów na zajęte obszary zachodnie i podczas pojedynczych dziennych ataków niepokojących przeciw obszarom zachodnich Niemiec zestrzelono 3 brytyjskie samoloty.

W walce przeciw Wielkiej Brytanii ubiegłej nocy obrzucono lotnictwo niemieckie bombami ciężkiego kalibru ważne wojenne obiekty w Anglii wschodniej.

Rozpaczliwa walka Sowietów

Nie przyznają się jeszcze do straty Noworosyjska. Moskiewska odezwa do obrońców Stalingradu: „Ani kroku w tył!”

BERLIN. Moskwa nie mogła się jeszcze zdobyć na potwierdzenie zdobycia Noworosyjska przez wojska niemieckie rumuńskie, oświadczającą jednak o dalszych sukcesach odwrotach przygotowała już opublikować „groźny bezpośredni upadek”. Oczywiście Sowietom musi być ciężko przyznać się do straty Noworosyjska, skoro Anglicy z naciskiem podkreślili wielkie znaczenie tego portu. Reuter podał niemiecki komunikat nadzwyczajnie dalej wkrótce po otrzymaniu go. Londyńska służba prasowa jeszcze w ciągu nocy zajęła w tej sprawie

następujące stanowisko: „Jeśli zdobycie Noworosyjska potwierdzi się, to strata tego miasta oznaczać będzie ciężki cios dla sowieckiej floty czarnomorskiej. Mogłaby ona wprawdzie korzystać z Tuapse i Batum, lecz najpierwszy ani drugi port nie jest tak wyposażony jak Noworosyjsk”.

Silne wrażenie wywarł upadek Noworosyjska przede wszystkim w Włoszech. Niemiecki komunikat nadzwyczajnie zajmuje dominujące miejsce w poniedziałkowych gazetach włoskich, które już w swoich nagłówkach podkreślają, że flota sowiecka utraciła swoją ostatnią znaczną bazę na Morzu Czarnym. W dramacie sowieckiej floty czarnomorskiej, zaznacza „Corriere della Sera”, stanowi strata Noworosyjska jeden z ostatnich aktów. Jeśli się pomyśli, że zaledwie 15 miesięcy upłynęło od chwili, gdy czerwona flaga powiewała jeszcze

u granic Rumunii a Sowiety starali się wywołać zamieszanie na obszarze całego Dunaju, to całkiem słuszną można mówić o wspaniałej zmianie sytuacji.

Tymczasem pobudza się wszelkimi środkami obrońców Stalingradu, by się mocno wgrzyli w ziemię i nie ustępowali ani metra ziemi. „Utrata Stalingradu oznaczałaby pełnię koła szczytu Sowietów” — pisze organ sowieckiego naczelnego dowództwa „Czerwona Gwiazda”. Rozgłoszenie sowieckie wysłało pomowną odezwę do wojsk sowieckich, w której to odezwie mówił się między innymi: „Nieprzyjacieli posuwa się powoli ku Wołdze i ku skarbowi kopalnianym Kaukazu. Los nasz zależy od wyniku gwałtownych walk. Ani kroku w tył! Brońcie się aż do śmierci!” „Prawda” pisze: „Wojska niemieckie zbliżają się do północnego zachodu Stalingradu, do serca sowieckiego systemu obronnego”.

Przed założeniem europejskiego związku młodzieży

Przyłączenie się do rewolucyjnych ideałów wychowawczych nowej Europy

BERLIN. Na zaproszenie Reichsleiters Baldura von Schiracha jeżdżą się w czasie od 14 do 18 września w Wiedniu delegacje młodzieży europejskiej, aby dokonać założenia europejskiego związku młodzieży. Pod przewodnictwem Niemiec i Włoch zjedzą przywódcy młodzieży europejskiej przyłączenie się do rewolucyjnych ideałów wychowawczych, które przepełniają młodzież, zespoloną wskutek przelanej na froncie wschodnim krwi i przez wspólnie odniesione zwycięstwa.

Odprawa Baldura von Schiracha Rooseveltowi

BERLIN. (DNB). Odpowiedź Baldura von Schiracha na mowę Roosevelta przed 300 delegatami studentów Stanów Zjednoczonych, Anglii, Związku Sowieckiego i innych krajów sprzymierzonych, którą to odpowiedź wyczerpująco przedkładał wszystkie stołeczne gazety Rzeszy, uważa „Berliner Börsenzeitung” za tak skuteczną, że można sądzić, iż Roosevelt raz na zawsze wyleczy się z choroby odgrywania roli opiekuna, przyjaciela i przewodnika młodego świata. W osobie Schiracha wystąpił przeciwko Rooseveltovi człowiek, który stworzył największy ruch młodzieżowy, człowiek, który sam w szeregach tej młodzieży walczył

o tak wiele przez mr. Roosevelta wspomniane „uwolnienie się od biedy” i dopomógł tej młodzieży do zwycięstwa. Rezultat jego pracy stanowi dlań egitymację. „Völkischer Beobachter” pisze dosłownie: „Tym bardziej druzgocący jest sąd, który wypowiedział on rzeczowo i moralnie intrzygantowi w Waszyngtonie. Nie można już uratować ani kawałka obłudnej maski, w której chciał Roosevelt zbliżyć się do młodzieży. Schirach wskazał nam, gdzie można znaleźć wyzwalający czyn i twórczą ideę. Wśród walk i zwycięstw kroczy młoda Europa ponad mową pogrzebową tego, co wczynie wczorajsze”.

Nadzwyczajna ofiarność wojsk frontowych na wojenną pomoc zimową

BERLIN. Jak donoszą, niemieckie wojska na froncie wzięło w nadzwyczajnym stopniu udział w ofiarach na pomoc zimową narodu niemieckiego. Na szczególną uwagę zasługuje wzrost tego udziału z każdym rokiem. W czasie pomocy zimowej 1941—1942 r. ofiarowało wojsko na froncie 123.326.000 RM, a w roku poprzednim 59.364.000 RM. Przy tym zaznaczyć należy, że ofiary te złożone zostały jedynie z żołdu. Ta nadzwyczajna ofiarność i jej wzrost stanowią przekonujący dowód tego, że żołnierze niemieckiej mimo ciężkich ofiar, trudów i niebezpieczeństw, jakie musieli znieść podczas zaciętych walk w zime roku ubiegłego wzięli na swoje

barki, posiada jeszcze pełne zrozumienie dla potrzeb ojczyzny i wyraża przez taką ofiarność swoją głęboką więź z ojczyzną. Jest rzeczą oczywistą, że ojczyzna niemiecka ze swej strony czyni się tym duchem wojska, tak samo ujawniającym się w tym udziale w ofiarach na pomoc zimową, jak i w bohaterstwach walkach na froncie, zobowiązana do pełnej ofiarności i że więź między ojczyzną a frontem wskutek tego faktu jeszcze bardziej pogłębia się.

Rząd Indji stawia Gandhilemu warunki

AMSTERDAM. Jak donosi brytyjska agencja informacyjna, Gandhii został powiadomiony o warunkach, na których rząd indyjski gotów jest wypuścić go z więzienia. W doniesieniu tym powiedziano, że rząd może uwolnić Gandhiego tylko pod warunkiem odwołania swej groźby wprowadzenia w czyn masowego ruchu antyrządowego. O ile by to nie zostało wykonane, wówczas Gandhi będzie interwiewowany aż do końca wojny.

BANGKOK. (DNB). Podlegające cenzurze radio w Delhi podaje znów wiadomości o całym szeregu zajęć ze wszystkich części Indji. W prowincji Punjab interwenjowała policja brytyjska w dwóch wypadkach, rozpedzając demonstrujących Hindusów pałkami gumowymi. Nowe rozruchy wybuchły w Sahabad w prowincji Bihar. Na miejscowości Barmań w prowincji Bombay nałożono karę zbiorową w wysokości 50.000 rupii. Również w połączonych prowincjach doszło ponownie w różnych miejscach do rozruchów.

GENEWA. Brytyjski pocztmistrz główny jak donosi „Times”, podał do wiadomości, że zaginęły w sierpniu przesyłki pocztowe adresowane do Cypru, Palestyny i Syrii. Również zaginęły przesyłki przeznaczające dla Egiptu i Sudanu. Powstało to wskutek działania sił nieprzyjacielskich.

Duce na próbie bomb lotniczych

RZYM. Duce udał się na lotnisko we Włoszech środkowych w celu obserwowania prób działania nowych bomb lotniczych. W podróży tej towarzyszą mu szef sztabu

generalnego sił zbrojnych, generał Cavallero jak również szef sztabu marynarki, admirał Riccardi i szef sztabu wojsk powietrznych, generał Foglier.

Potęga morską Anglii minęła

BERLIN. Według sporządzonego przez naczelną dowództwo sił zbrojnych bilansu siły floty brytyjskiej po trzech latach wojny straciła flota brytyjska od początku wojny do końca sierpnia 1942 r. okragło trzecią część swoich pancerników, z górą połowę lotniskowców, prawie trzecią część swoich krążowników, więcej aniżeli trzecią część kontrtorpedowców i znacznie więcej aniżeli połowę swoich łodzi podwodnych. Również zespoły floty domi-

nów zostały po większej części zniszczone. I tak np. z eskadry australijskiej pozostał jeszcze tylko jeden albo dwa krążowniki i kilka kontrtorpedowców. Również zniszczona została brytyjska eskadra azjatycka, która zorganizowana została z kilku cięższych jednostek do obrony Singapuru i Indji. Przez te straty flota brytyjska musiała ustąpić z pierwszego miejsca w szeregu mocarstw morskich.

Nieudane lądowanie Amerykanów

TOKIO. (DNB). Po raz pierwszy ogłoszono tutaj szczegóły o nieudanej próbie lądowania, jakiej dokonał marynarze amerykańscy 17 sierpnia na wyspie Makin na północ od wysp Gilberta. Odbyła się tam 40 godzin trwająca, zacięta walka. W czasie tej walki odniosła zwycięstwo garstka Japończyków nad przeważającymi liczebnie Amerykanami, którzy wylądowali z dwóch łodzi podwodnych.

Pierwsza grupa Amerykanów wylądowała, jak głosi sprawozdanie korespondenta marynarki Fujita o świecie w odległości około dwóch kilometrów od miejsca postoju japońskiego garnizonu. Składała się ona z dwustu Amerykanów uzbrojonych w karabiny maszynowe i granaty ręczne. Wkrótce potem

ukazała się druga grupa na tyłach obrońców. Ponadto Japończykom zaczęło brakować amunicji. Ponieważ dowódzenie posiłków w powodzi silnej fali morskiej było niemożliwe dowódca japoński zarządził atak na bagnety, podczas którego padło wielu Amerykanów. W krytycznym momencie ukazały się japońskie samoloty morskie nad polem bitwy i rozpoczęły tak silne bombardowanie, że Amerykanie woleli z nadejściem ciemności rozpuścić odwrot: 20 sierpnia nadeszły pierwsze japońskie posiłki, a w dzień później również japoński okręt wojenny, przy pomocy których to posiłków zniszczono resztki rozproszonych Amerykanów.

Purachunek Iraku z Churchilllem

BERLIN. Wygnany przez Anglików prezes ministrów Iraku Raszyd Ali Al Gallani w pewnym artykule wyraża swe zapatrywania w związku z wiadomością o wymianie depesz między Churchilllem, a prezesem ministrów Iraku Nuri Saïdem, wyznaczonym przez Anglików po krwawym zduszeniu walki o wolność w Iraku. Depesza angielska miała charakter wysoce szyderczy. Gallani m. in. pisze w tym artykule: „Równoległe do rozwoju wypadków wojennych na Wschodzie, a szczególnie w związku z szybkim postępowaniem się wojsk niemieckich i sojuszniczych na Kaukazie, wzrasta zainteresowanie Anglików Irakiem. Propaganda angielska gorliwie stara się zjednać Irak dla wojennych celów Anglii i przygotować ludność Iraku do zbliżających się wydarzeń. Zawsze było zwyczajem angielskim szukanie nowego mięsa armatniego dla swej zabójczej żądzy posiadania; obecnie nadeszła chwila do wręgnięcia również Iraku do obrony brytyjskich interesów imperialistycznych po utracie przez Anglię wszelkich wpływów na kontynencie europejskim i pozostał wieniarz narodów pomocniczych jedynego po drugą na lasce losu. W granicach tego pochodu propagandowego wystosował niedawno Churchill odezwę do Nuri Saïda,

wyrażając swe ubolewanie z powodu niemożności odwiedzenia Bagdadu podczas swej podróży do Moskwy. Po wyrażeniu pochwały nielegalnemu prezesowi ministrów i regentowi za jego pracę ostatnią piętnastu miesięcy, skierowaną przeciwko prawom Arabów, a na dobro spraw angielskich, poruszył on sprawę mianowania generała Sir Henry Maitland Wilsona nowym niezależnym dowódcą w Iraku i Iranie. Niewątpliwie pragnął Churchill utworzyć za pomocą tych gestów drogę do serca ludności w Iraku, lecz widocznie zapomniał, jak to Anglicy tak łatwo nie jedno zapomnieli, że przepaść pomiędzy Irakiem a Anglią jest zbyt głęboka, żeby można było przerzucić most między nimi za pomocą gestów. Naród Iraku jeszcze obecnie chodzi w szatach żalobnych po swych wierznych synach, którzy swe życie złożył za ojczyznę w celu uwolnienia jej od brytyjskiego panowania. Przecie zaledwie upłynęły 4 miesiące od chwili, gdy świat arabski był wstrząśnięty wiadomością o skazaniu 3 bohaterów zeszłorocznej wojny za wolność Iraku.

Jest to szczyderstwo, gdy Churchill mówi o spełnieniu przez obecnych władców Iraku zobowiązań angielsko-irackiej umowy, gdy mówi to ten sam Churchill, który równie

przed 16 miesiącami kazał swym siłom zbrojnym lądować w Basrah i kazał oddziałom brytyjskim, znajdującym się w Iraku, strzelać do tamtejszego wojska, jakkolwiek właśnie Irak chciał być posłusznym warunkom tego traktatu, lecz nie był przygotowany na pogwałcenie swych praw przez Churchilla, wynikających z tego traktatu. Co się tyczy odpowiedzi Nuri Saïda na odezwę Churchilla to zbyteczne są wszelkie słowa, gdyż od takiego zdraycy jak on, można oczekiwać wszystkiego, co jest niegodne i zdradzieckie. On pierwszy został wygnany podczas zbrojnego powstania narodowego Iraku, żeby później powrócić na czele oddziałów angielskich do Iraku w celu zduszenia wolności swej ojczyzny. Zdrada, jaką dokonała Anglia względem Arabów, stała się pojęciem przysłowijowym niedotrzymywania umów przez Wielką Brytanię i jak zwycięstwo angielskie było naszą klęską, tak pragnieniem kadegego Araba jest doczekać się klęski Anglików, gdyż na tym polega nasze zwycięstwo. Irak wypowiedział swe ostatnie słowo w maju roku ubiegłego za pomocą oręza. I obecnie trwa on na tym samym stanowisku aż do chwili urzeczywistnienia wszystkich dążeń Arabów i uzyskania niezawisłości”.

Dlaczego Anglia przegra

W latach 1670—1733 żył w Anglii dekarz nazwiskiem Berhard de Mandeville, który w historii społecznych doktryn uzyskał dość dużą sławę. Mandeville jest autorem książki „Fable of the bees” (Bajka o pszczolach), składającej się z 400 rymowanych wierszy, w której się opisuje, jak to pewne państwo przechodzi do potęgi i szczęścia przez występki poszczególnych jednostek. Podtytuł książki brzmi: „Prywatne występki dobrodziejstwem dla całości”. Treść są różne rozważania, które mają udowodnić, że ludzkie słabości są źródłem korzyści dla społeczeństwa mieszczańskiego i mogą istnieć zamiast moralnych cnót, tak długo, jak długo istnieje będzie wyrodzenie rodzaju ludzkiego.

Liberalne mieszczaństwo angielskie było z książki zupełnie zadowolone, znajdując w niej usprawiedliwienie oraz budując się na niej, tak że ukazało się aż 13 wydań. Było w niej czarno na białym, że można postępować występnie w handlu i życiu, w polityce i gospodarce i że państwo będzie przy tym szczęśliwe. Bezkonkurencyjny Mandeville wyłożył nawet w swej bajce jak na dłoni, że państwo musi upadć, jeśli jego obywatele będą cnotliwi, oszczędni i będą milowali porządek, i że jest skazane na śmierć, jeśli nie pozostawi swoim obywatelom swobody oddawania się indywidualnym występkom! To była woda na młyn dla dawnych rewolucjonistów, doskonale zarabiających. Ten czar zwolnienia od wszelkich moralnych zobowiązań wobec społeczeństwa całkowicie opętał mieszczaństwo, bardziej zainteresowane zarobkami niż zdobywaniem zasług. W ten sposób doszło w kilkadziesiąt lat później do tego, że padło na urodziną głębię twierdzenie Jeremiasza Benthama, jakoby dobrym było to, co jest pożyteczne dla jednostki.

Gdy w ubiegłym stuleciu robotnicy angielscy, po różnorodnych nieskoncentrowanych akcjach, które często miały charakter anarchistyczny, utworzyli Labour Party, obserwator myślący formalnopolitycznym kategoriami mógł sądzić, że w poglądach społeczeństwa nastąpi zasadniczy zwrot, i że spowodują go właśnie elementy, będące od stuleci koźlem ofiarnym społeczeństwa.

AMSTERDAM, Ambasador sowiecki Majski oświadcza, jak podaje brytyjska służba prasowa, w pewnej deklaracji, która miała być odczytana w niedzielę w całej Anglii podczas „międzynarodowego” zjazdu młodzieży, że „sily narodów sprzymierzonych nie zostały dotychczas dobrze zorganizowane”, by można było prowadzić wojnę na dwóch frontach. Dotychczas główny ciężar walk dźwigał na sobie Związek Sowiecki, lecz on jednak na to, że „ciężar ten zostanie wkrótce równomiernie rozdzielony między aliantów”. W końcu wzywa Majski młodzież Wielkiej Brytanii do „dążenia, by przez szybkie wysiłki wszystkich pozostałych narodów sprzymierzonych ulżyć tak twarde obecnie na barkach młodzieży sowieckiej społeczeństwu ciężarowi”.

POWOLNA GUMA

By, żeby to można było drzewa kauczukowe wyciągać z ziemi przy pomocy magnezu! Ale tymczasem się udaje się sztuka. Rośliny te rosną przeraźliwie wolno. A kiedy już osiągną należytą wielkość, wówczas trzeba jeszcze kilka lat, zanim można je z powodzeniem naciąć i dostarczać cenny surowiec kauczukowy.

Te fakty z dziedziny historii naturalnej przyprowadzają Roosevelta i innych przestępców wojennych w Waszyngtonie o ciężki ból głowy. 800000 ton wynosi roczne zapotrzebowanie kauczuku w Stanach Zjednoczonych, a 95 procent tej ilości wprowadzono z południowo-wschodniej Azji. Import ten został stracony wskutek zwycięstw japońskich. Obecnie namiastkę stanowią mające plantacje kauczuku w Brazylii. Ale te dostarczały dotychczas co naj-

stępu, żerującego na „występkach dla dobrodziejstwa całości”. Tymczasem stało się inaczej; w 1924 Labour Party, która doszła do władzy w państwie, sprawiła gorzki zawód orientującemu się w sprawach społecznych obserwatorowi. A od chwili rozpoczęcia w 1929 drugiego eksperymentu rządu robotniczego każdy rozsądny zdaje

Anglii i Stanom Zjednoczonym jeszcze daleko do wygrania wojny

GENEWA, (DNB). Dziennik londyński „Daily Mail” podaje do wiadomości w formie sprawozdania korespondenta waszyngtońskiego oświadczenie admirała Landa i Rajmonda Clapera na wstępie czwartego roku wojny.

Przewodniczący amerykańskiej komisji morskiej i pełnomocnik żeglugi okresu wojny, admirał Land, m. jn. twierdzi, że w nowym roku wojny narody „aliantów” prawdopodobnie jeszcze bardziej odczną wojnę. Straty w tonażu sprzymierzeńców są bardzo wielkie i właśnie w ostatnich czasach przybrały szczególnie poważne rozmiary. Wielkim błędem było, że nie podano niebezpieczeństwa ludzi podwodnych. Okoliczność ta przyczyniła jeszcze dużo trosk „aliantom”.

Surowy ucisk brytyjski w Sudanie

W Chartumie ogłoszono stan oblężenia. Strzały do demonstrantów przeciwko Anglii. Liczne śmiertelne ofiary

RZYM (DNB). Przed kilku dniami odbyła się w Chartum, jak donosi Stefani, konferencja przywódców Sudanu, na której omawiano sytuację kraju. Pod koniec kongresu wysłano do brytyjskiego generalnego gubernatora w Sudanie memorandum, w którym wyluszczone zostały życzenia ludności, obejmujące między innymi stworzenie w Sudanie rządu autonomicznego, wolność kulturalną, zakaz imigracji żydowskiej jak również ustąpienie cudzoziemców z administracji krajem. Delegacja kongresu, której poruczone przekazanie memorandum generalnemu gubernatorowi i objaśnienie mu szczegółów, została przyjęta przez generalnego gubernatora, który oświadczył, że zebrane kongresu było nielegalne, że uczestnicy konferencji będą traktowani jako rewolucjoniści a postępowanie ich od chwili ogłoszenia stanu wojennego podpada pod obowiązujące w Sudanie przepisy wyjątkowe. Ponieważ jednak delegacja obstawała przy tym, by być wysłuchaną, polecił generalny gubernator przyjąć delegację podwładnemu sobie urzędnikowi, któremu wręczono memorandum.

FAŁSZOWALI kartki na odzież Żydzi muszą szukać

GENEWA. Prasa angielska poświęca co raz więcej miejsca nieporozumieniom z żydowskimi paserami i paskarzami. I tak „Sunday

Dispatch” pisze, że w pewnej piwnicy w Manchester fabrykowano przy pomocy tajnej drukarni 100000 fałszywych kartek na odzież i że dopuszczająca się zdrady kraju organizacja puszczała w obieg te kartki. Organizacja ta, której członkowie w międzyczasie zostali unicestawieni, składała się z ludzi, którzy chcieli pieniędzy tłumy wszelkie poczuć patriotycznego obowiązku, o ile w ogóle o takim u nich uczuciu można mówić. Wbrew jednak zwyczajom lasych na sensację gazet brytyjskich, wspomniany dziennik przemleca wstydliwie nazwiska i inne okoliczności wiążące się z tą sprawą.

Przyczyną tej wstrzemięźliwości poznać można z gazety „News of the World”. Nazwiska bandy fałszerzy brzmią Jack Hyman Cohen, Joseph Levy Prussak, Abraham Glass, Harry Greenberg, Isaac Kersch, Jack Bertleslein, Joseph Levy, David Henry Glazier, Eli Yaffe, Joseph Waller.

„Star” pisze z swej strony o pewnej żydowskiej firmie meblowej w Brighton, która czerpała zyski w wysokości prawie 200 procent.

sobie sprawę, że Labour Party jest tylko pomiotem liberalizmu, bez głębszych idei i bez przyszłości.

W 1919 czołowy historyk Labour Party, C. D. H. Cole w pierwszym rozdziale swej książki „Oblicze angielskiej Partii robotniczej” pisał: „Angielski ruch robotniczy nie ma mocno określonych teoretycznych podstaw — teorii ekonomicznej —

politycznego poglądu na świat”. W tym samym roku Cole, twórca t. zw. socjalizmu ecehowego, wydał obszernie dzieło p. t. „Następnych dzie sięć lat społecznej i gospodarczej polityki brytyjskiej”. Cole wyznaje w nim hedonizm. Socjalizm jest według niego zagadnieniem zwiększenia osobistego dobrobytu. Teoretyk Labour Party przyznaje bez ostentacji, że angielscy socjaliści czują się tym mniej pewni, im bardziej się załamuje kapitalizm. Ale nie jest to niespodzianka, albowiem Labour Party nigdy nie zerwała z kapitalizmem, jej przywódcy zawsze byli rzucającymi się eksponentami plutokracji, ludźmi, którzy mieli pretensje o to, że nie zostali ministrami lub lordami. Jakże chętnie, powiada Cole, ci nieszczęśliwcy objęli by dziedzictwo po zdrowym kapitalizmie.

Od trzystu lat wbiła się narodowi angielskiemu w głowę, że osobiste szczęście, zadowolenie z indywidualnej przyjemności, jest ostatnim celem ludzkich dążeń. I właśnie ta „zdefektowana” moralność spowoduje przegranie przez Anglię wojny w zmaganiach z odwieczną prawdą wyrażoną przez Schopenhauera: „Najwyższą wartością, jaką może osiągnąć człowiek, jest heroiczne życie”.

F. O. H. Schulz, („W. Z.” — skrót).

Podczas opuszczania pałacu generalnego gubernatora brytyjscy agenci policyjni aresztowali wszystkich członków delegacji i skierowali pod silną strażą do obozu koncentracyjnego. Resztę członków kongresu nie należących do delegacji aresztowano również w krótkim czasie potem.

Wiadomość o aresztowaniu członków kongresu wywołała, jak dalej donosi Stefani, wielkie podniecenie wśród całej ludności Sudanu. Na ulicach Chartum odbyły się burzliwe antybrytyjskie demonstracje. Policja strzelała do demonstrantów. Wiele osób zabiło lub raniło. Wskutek rozruchów ogłoszono w Chartumie stan oblężenia i zakaz wychodzenia z domów.

Mimo przedsięwziętych przez

brytyjską cenzurę środków wiadomości o wybuchu rozruchów w Chartumie i o aresztowaniu notabłów obiegła komet błyskawicy cały Egipt. Na zapytanie posła Filkry Abaca w parlamencie premier Nehas Pasza potwierdził ten fakt, odmówił jednak podania do wiadomości dalszych szczegółów o wypadkach w Chartumie.

Władze argentyńskie uważały za konieczne ponownie wystąpić przeciwko elementom komunistycznym. Komuniści urządzili agitację na rzecz tak zw. „demokratycznej” zbiórki pieniędzy i przedmiotów, przeznaczonych prawie wyłącznie dla Związku Sowie-

kiego. Agitacja ta coraz bardziej nabierała charakteru wymuszenia. Agitatorzy komunistyczni doszli wreszcie do rzucań bomb ze smolą do sklepów, których właściciele odmawiali datków na rzecz Moskwy. Policja aresztowała już 18 komunistów w stolicy kraju.

Oburzenie w Argentynie

MADRYT (DNB). W Argentynie panuje wielkie oburzenie z tego powodu, że Stany Zjednoczone w niedzielę na ostatniej czarnej liście obywateli argentyńskie parowce „Madryn” i „Comodoro Rivadavio” oraz kilka holowników, które rząd argentyński nabył dla floty państwa.

Walka z komunizmem w Argentynie

BUENOS AIRES. Władze argentyńskie uważały za konieczne ponownie wystąpić przeciwko elementom komunistycznym. Komuniści urządzili agitację na rzecz tak zw. „demokratycznej” zbiórki pieniędzy i przedmiotów, przeznaczonych prawie wyłącznie dla Związku Sowie-

Trzy pytania absorbują Australię

GENEWA, (DNB). Minister spraw zagranicznych Australii Evatt, jak donoszą z Canberry, w oświadczeniu swym wobec parlamentu o swej podróży do Stanów Zjedn. i Wielkiej Brytanii podobno zaznaczył, że Australia zainteresowana jest przede wszystkim w 3 sprawach zasadniczych. Zdaniem Evatta pierwszą sprawą jest pytanie, czy zdanie Australii będzie miało wpływ w najwyższej radzie wojennej. Na to pytanie możnaby odpowiedzieć twierdząco. Na drugie pytanie, czy „wołania o pomoc” Australii mogą liczyć na wynik pomyślny, odpowiedział Evatt twierdzeniem, że obecnie z pewnością jeszcze na udzielenie stanowczej odpowiedzi, Na

Dowódcy sowieccy ostro krytykują Anglików

BERLIN. W tutejszych kołach politycznych zwróciła uwagę wiadomość z Ankar, donosząca, że według pewnej informacji z Kujbyszewa wojskowi dowódcy sowieccy ostro krytykują zachowanie się

Anglia zostanie pokonana głodem

BANGKOK, (DNB). „W wojnie tej zwyciężą Niemcy Anglię przez wygłodzenie” — oświadczył 5 września przez radio rzecznik hinduskiej Ligi Niepodległościowej w Bangkoku. Po wymienieniu wielu porażek, jakie spotkały Anglię w ostatnich trzech latach stwierdził następnie mówca hinduski, że również na Środkowym i na Bliskim Wschodzie

Rozruchy w Indiach trwają

SZTOKHOLM. Reuter usiłuje w dalszym ciągu przedstawić sytuację w Indiach jako „spokojniejszą”. Lecz jednocześnie masj agencja angielska przyznać, że w okęgach Schahabad, Parganas i Muzaffarpur panują rozruchy, tak np. policja dawała ognia do tłumów w Manira, odległej 8 kilometrów od Arrah i w innych wsiach okolicznych. Zabiło przy tym 6 osób, a 13 ranożono.

SZTOKHOLM. Znajdujący się w Indiach korespondent specjalny „News Chronicle”, donosi swemu

Spadek wartościowych papierów Brazylii jako skutek przystąpienia do wojny

LIZBONA. Na przystąpienie Brazylii do wojny odpowiedziała giełda londyńska katastrofalnym spadkiem wartościowych papierów brazylijskich. Już w ostatnich tygodniach przed wypowiedzeniem wojny, według doniesień z Rio de Janeiro i Waszyngtonu, rozpoczęła się chwiać kurs papierów, a wiadomość o wypowiedzeniu wojny wywołała zupełny ich spadek.

Maklerzy angielscy oświadczyli, że przyczyną tego spadku papierów brazylijskich jest ucieczka właścicieli angielskich przed zmniejszeniem rentowności tych papierów, wskutek postawienia Brazylii w warunkach gospodarki wojennej i uzależnienia ogólnej gospodarki kraju od kontroli angielskiej, co powoduje daleko idące skutki ujemne.

Oburzenie w Argentynie

MADRYT (DNB). W Argentynie panuje wielkie oburzenie z tego powodu, że Stany Zjednoczone w niedzielę na ostatniej czarnej liście obywateli argentyńskie parowce „Madryn” i „Comodoro Rivadavio” oraz kilka holowników, które rząd argentyński nabył dla floty państwa.

Walka z komunizmem w Argentynie

BUENOS AIRES. Władze argentyńskie uważały za konieczne ponownie wystąpić przeciwko elementom komunistycznym. Komuniści urządzili agitację na rzecz tak zw. „demokratycznej” zbiórki pieniędzy i przedmiotów, przeznaczonych prawie wyłącznie dla Związku Sowie-

Trzy pytania absorbują Australię

GENEWA, (DNB). Minister spraw zagranicznych Australii Evatt, jak donoszą z Canberry, w oświadczeniu swym wobec parlamentu o swej podróży do Stanów Zjedn. i Wielkiej Brytanii podobno zaznaczył, że Australia zainteresowana jest przede wszystkim w 3 sprawach zasadniczych. Zdaniem Evatta pierwszą sprawą jest pytanie, czy zdanie Australii będzie miało wpływ w najwyższej radzie wojennej. Na to pytanie możnaby odpowiedzieć twierdząco. Na drugie pytanie, czy „wołania o pomoc” Australii mogą liczyć na wynik pomyślny, odpowiedział Evatt twierdzeniem, że obecnie z pewnością jeszcze na udzielenie stanowczej odpowiedzi, Na

Dowódcy sowieccy ostro krytykują Anglików

BERLIN. W tutejszych kołach politycznych zwróciła uwagę wiadomość z Ankar, donosząca, że według pewnej informacji z Kujbyszewa wojskowi dowódcy sowieccy ostro krytykują zachowanie się

usuwa się grunt pod Anglikami. Bardzo ważkim ponadto momentem jest to, że Anglia w tej wojnie nie otrzymuje szerokiej pomocy ze strony Indii, jak to było podczas wojny ostatniej. Bez przesydy można powiedzieć — oświadczył on dalej — że Indie już dzisiaj prowadzą wojnę z Anglią i że niedługo już jest czas, kiedy Anglię zostaną wypędzeni z Indii.

Rozruchy w Indiach trwają

SZTOKHOLM. Reuter usiłuje w dalszym ciągu przedstawić sytuację w Indiach jako „spokojniejszą”. Lecz jednocześnie masj agencja angielska przyznać, że w okęgach Schahabad, Parganas i Muzaffarpur panują rozruchy, tak np. policja dawała ognia do tłumów w Manira, odległej 8 kilometrów od Arrah i w innych wsiach okolicznych. Zabiło przy tym 6 osób, a 13 ranożono.

SZTOKHOLM. Znajdujący się w Indiach korespondent specjalny „News Chronicle”, donosi swemu

Maklerzy angielscy oświadczyli, że przyczyną tego spadku papierów brazylijskich jest ucieczka właścicieli angielskich przed zmniejszeniem rentowności tych papierów, wskutek postawienia Brazylii w warunkach gospodarki wojennej i uzależnienia ogólnej gospodarki kraju od kontroli angielskiej, co powoduje daleko idące skutki ujemne.

W prowincjach północno-zachodnich musiano ściągnąć posiłki policyjne i wojskowe dla tłumienia wzrastających zaburzeń.

Sprawozdania ze wszystkich części Indii głoszą, że Muzułmanie silnie sympatyzują z Kongresem. Rezolucja Ligi Muzułmańskiej, która wezwwała swoich członków do trzymania się z dala od Kongresu, nie wywarła żadnego wpływu na Muzułmanów. Przywódcy muzułmańscy skierowali do Ligi żądanie zmiany rezolucji.

W prowincji Assam trwają w licznych miejscowościach od 20 sierpnia bez przerwy rozruchy, a wzmocnione oddziały policji i wojska patrolują dniem i nocą wspomniane tereny.

Strajk w Dacca nie zmniejsza się, nadto w odległości 70 mli od Dacca wybuchły ponownie rozruchy wśród ludności.

SZANGHAI, (DNB). Według informacji z Bombay, jedynie tylko w dniu 4 września ofiarą krwawego terronu Brytyjczyków padło 80 hinduskich studentów. Studenci i robotnicy hinduscy tworzą pierwsze szeregi w walce o wolność Indii. Stale wśród nich rosną wrogie nastroje przeciwko Anglii.

SZTOKHOLM, (DNB). Brytyjska krwawa łaźnia w Dacca pociągnęła za sobą dalszych pięć ofiar śmiertelnych. Po dotychczasowym podaniu przez Anglików, że skutkiem rzekł było 19 zabitych i 136 rannych, przyznaje Reuter w sobotę, że inni jeszcze Hindusi zmarli wskutek otrzymanych ciężkich ran i że liczba zabitych wzrosła do 32 osób.

Równocześnie ogłasza Reuter „urzędowe sprawozdanie rządu”, w którym z całkowitym cynizmem mówi się, że „patrol wojskowy podmagał w pierwszej fazie rozruchów przy tłumieniu wykroczeń. Interwencja „ograniczyła się” do pięciokrotnego dania ognia.

Zachowanie się wysłanników Roosevelta w Anglii

GENEWA, (DNB). Współpracownik „Timesa” do spraw żeglugi powietrznej opisuje szczegółowo, jak zachowują się żołnierze Stanów Zjedn. w Anglii. M. jn. podaje on, „Dopiero cojechał się typowo angielską drogą wiejską, lecz w następnej chwili człowiek czuje się przeniesiony o 5000 kilometrów na tamtą stronę Atlantyku na plac lotniczy, wyglądający tak typowo po amerykańsku, jak Raedolph Field w Texasie, które jest przeciwieństwem angielskiego Cranwellu. Tutaj tak dalece znika wszelki ślad panowania angielskiego, że trudno sobie przedstawić, że miejscowość ta była kiedyś zajęta przez wojska brytyjskie”.

Następnie wyrażona jest nadzwyczajna niefunność, z jaką odnoszą się Amerykanie do wszystkich urzędów angielskich. W nieczym nie ufają oni Anglii. „Przywieźli oni z sobą naprawdę nawet swe własne kosze na śmiecie”.

Charakterystyczny objaw braku tonażu w St. Zjednoczonych

BERLIN. (DNB). Były lotewski parowiec średniej wielkości, zaskakująco westrowany na początku wojny przez rząd amerykański padł w połowie sierpnia ofiarą ataku łodzi podwodnej. Część załogi, składająca się z barwnej mieszanki narodów, zdolała obojętnie dotrzeć do wybrzeży amerykańskich, tak że również ministerstwo marynarki amerykańskiej zmuszone było przyznać się do straty okrętu.

Okręt miał już 39 lat i mimo swojego groźącego katastrofą stanu użyty był do podróży przez Atlantyk. Fakt, że Amerykanie używają nawet tak starych, wysłużonych statków bez gruntownej reperacji do podróży liniowych, jest znamiennym dla braku tonażu w Stanach Zjednoczonych. Są to przeważnie

niegdyś neutralne, wielokrotnie przeobrażone do służby amerykańskiej okręty, które wysyła się w strefie niebezpiecznej. Również w wyborze załogi od dawna przestali Amerykanie być wybredni, lecz przyjmują każdego, kto wysoką zapłatą da się zwabić do podróży w niebezpieczną strefę.

Załoga tego okrętu składała się z marynarzy należących do dziewięciu różnych narodów: Hindusi, Chińczycy, Malajczycy, Nowozelandczycy, Brytyjczycy, Meksykańczycy, Norwegowie, Lotysze i Peruwianczycy tworzyli skład załogi, która nie miała żadnego pojęcia o nawigacji, tak że przez 19 dni błąkała się na łodziach ratunkowych aż w końcu ujrzala ląd.

Kłamstwa wokół sprawy bombardowania Budapesztu

Fantastyczne angielsko-sowieckie „komunikaty o sukcesach“ w czasie nocnego najołu terrorystycznego

BUDAPEST. Dwa miliony ludzi mogło się, jak donosi „MT“ przekonanie o nieprawdziwości wypowiedzianych w Moskwie i w Londynie twierdzeń. Agencje prasowe obydwóch krajów rozpowszechniły po całym bombardowaniu Budapesztu fantastyczne pogłoski o wyrządzonej rękoma spustoszeniach. I tak m. in. twierdzą, że w Budapeszcie spowodowano szerokie i długotrwałe zniszczenia w ważnych zakładach wojennych zakładach.

Faktem jest — i o tym mógł się przekonać cały Budapeszt, że „ważnymi“ ze stanowiska wojennego zakładami jest kościół parafialny w Budapeszcie, Varosmajor, dalej widać w pownej dzielnicy willowej —

gdzie poza tym zabito dwoje małych dzieci i wychowawczynię — i jeden dom na peryferii stolicy, — gdzie straciło życie pięciu niewinnych obywateli. „Szeroko zakrojony atak bombowy“ poległ na bezcelowym i bezplanowym zrzuconiu 17 bomb, z których kilkanaście spadło na wolną przestrzeń.

Dalej Moskwa powiada, że „wskutek bombardowania powstało 33 dużych pożarów“. Również i to twierdzenie nie da się utrzymać wobec dwumilionowej ludności stolicy, która na własne oczy mogła się przekonać, że wskutek ataku nie powstał ani jeden duży pożar, a co dopiero mówić o 33 dużych pożarach.

Przepowiednia Clemenceau

„W mało znanej książce p. t. „La Fayette, jesteście!“ napisanej przez Szwajcara Louis Damur'a, wydanej w Paryżu w 1933 r., znajduje się przepowiednia. Autor opowiada o rozmowie, jaka się odbyła w listopadzie 1918 r. między Clemenceau a ówczesnym angielskim premierem Lloydem George'm, który zawsze twierdził, że kocha Anglię prawie tak samo jak Francję — są ludźmi“.

BERLIN. (DNB). W związku ze skasowaniem Irlandczyka Tomasza Williamsa „Völkischer Beobachter“ zwraca uwagę swych czytelników, że metody stosowane przez Anglików w zwalczaniu dążeń wolnościowych Irlandczyków są identyczne z tymi jakże stosowane są względem Hindusów. Dziennik pisze dalej: „Stosowanie tej metody w Irlandii jest nawet daleko wcześniejsze, gdyż wszystkie okrucieństwa, cechujące brytyjską politykę imperialistyczną, były już dawniej wypracowane na Irlandczykach. Po stłuszeniu stulecia najokropniejszych udręceń ze strony Anglii udało się większości Irlandii pod przewodnictwem Valery uwolnić się od jarzma angielskiego. Tym się tłumaczy głębokie zrozumienie narodu irlandzkiego dla losu narodowców prowincji Ulsteru“.

dzie, którzy mówią, że lepiej służyć Anglii niż Francji — o toż ten sam Clemenceau przepowiedział Lloydowi George'owi, że imperium brytyjskie pewnego dnia legnie w gruzach. „Wszystkie wasze kolonie, wasze dominia po kolei się od was oderwą, by żyć własnym życiem. Postąpią tak samo, jak sto lat temu Stany Zjednoczone; Kanada, Potudniowa Afryka, Australia, Indie, Egipt, z którego wam zrobiłem prezent, odwrócić się do Anglii tyłem. Nie będziecie mieli dość siły, by temu załamaniu się zapobiec. Staniecie się drugą Holandią, tylko bez Jawy. Chciałbym wiedzieć, co wam pozostanie w ogóle. Jamaika? Nawet i tam nie. Zabiorą wam ją Amerykanie, by sobie zrekompensować pieniądze, które im jesteście winni, a których nie możecie zwrócić. I co wam właściwie pozostanie? Nie wiem. Aha, pozostanie wam jeszcze Jersey“. Louis Damur opowiada, że Lloyd George w odpowiedzi na to zaczął się śmiać. „Rzeczywiście komiczne“, rzekł potem. Może dziś nie uważa już za komiczne urzeczywistnienie tej przepowiedni“.

Teraz będzie z tym koniec Obwieszczenie

Ciężka zbrodnia przeciwko zaopatrywaniu ludności popelniona przez personel 3 sklepów „Ruty“

W tych dniach nastąpiło wykrycie wielkich nadużyć, kradzieży towarów i oszustw w niektórych sklepach t-wa „Ruta“ w Wilnie. Chodzi tu o sklep nr. 75 przy ul. Kolejowej 15, sklep nr. 91 przy ul. Ostrobramskiej 27 i sklep nr. 5 w Nowej Wilejce. Kierownicy i personel tych sklepów już znajdują się w areszcie i będą odpowiadali przed sądem.

Jak wynika z dotychczasowych dochodzeń oskarżeni podczas wykonywania swych obowiązków w omawianych sklepach ukradli wielką ilość towarów, które następnie puscili w handel pokątny, odciągając je w ten sposób z normalnego zaopatrywania. Postąpili w ten sposób z towarami gospodarczo koniecznymi i normalizowanymi, przede wszystkim naturalnie z cukrem, oliwą, papierosami i t. p.

Nie można nic nadzwyczajnego powiedzieć ponadto, gdyż wiadomo jak ciężkim przestępstwem wobec ludności jest powyższa defraudacja. Szczególnie obciążającym jest to, że przestępstwa nie dopuścili się męty społeczne uni-

kające pracy, lecz przestępcami stali się ludzie, którym powierzono odpowiedzialne stanowiska sprzedawców i kierowników sklepów, a którzy wykorzystali je w sposób bezwzględny i pozbawiony skrupułów, działając z nikczemnej pobudki własnego zysku. Do tego dochodzi jeszcze to, że przy tym sprzedawcy posługiwali się sfałszowanymi wagami, bezpośrednio tym szkodząc nabywcom.

Należy więc oczekiwać, że ci szkodnicy wobec ciężkiego położenia gospodarczego w okresie wojny zostaną ukarani z całą surowością prawa. Widocznie jeszcze nie byli w stanie zrozumieć należycie przykładu, wynikającego z podobnego przestępstwa popelnionego w Rydze. Można słusznie spodziewać się, że i w Okręgu Generalnym Litwy tacy przestępcy wobec społeczeństwa otrzymają zasłużony możliwie najwyższy wymiar kary. Inni, którzy obecnie jeszcze spokojnie kokietują podobne „zajęcia“ muszą sobie uświadomić, jak podobne „wy-

bryki kawalerskie“ są oceniane.

Kierownictwo „Ruty“ zawiadamia, że we wszystkich sklepach tego towarzystwa są wyłożone księgi zażaleń, do których klienci mogą wypisywać swe życzenia, skargi i obserwacje. Wobec powyższego uprasza się, aby każdy kupujący w interesie społecznym korzystał z powyższego środka do zażaleń bez skrupułów, skoro jest do tego powód. W szczególnie obciążających wypadkach należy skargi kierować bezpośrednio do wydziału kontroli w biurze „Ruty“. Napływające meldunki są natychmiast badane, a z uzyskanych danych są wyciągane odpowiednie wnioski.

Nowy cennik zbóż z cenów tegorocznych

Od 20 sierpnia 1942 r. obowiązuje nowy cennik zbóż, wydany przez Reichskommissar'a dla Kraju Wschodniego. Cennik ten ustala następujące ceny zboża, płacone dla producentów: żyto 9,50 RM.; pszenica 11,30 RM.; jęczmień 9,40 RM.; owies 9,40 RM.; gryka 12,40 RM. — wszystko za 100 kg. Cena obowiązuje łącznie z dostawą do stacji kolejowej, lub punktu skupu. Ceny powyższe płaci się za zboże średniej, zazwyczaj napotykanej w kraju jakości, z dopuszczeniem domieszek obcych: dla zboża na chleb — 2%, dla zboża na paszę — 3% i dla gryki — 5% przy ustalonej przeciętnej wadze gatunkowej. Ceny za zboża pastewne mieszane oraz za inne mieszanki, złożone ze zboża i ziarn strączkowych obliczają się na podstawie podanych cen, według stosunku każdego gatunku zboża w mieszance.

Za zboże gorszej jakości od ustalonej cena się obniża po-

dług podanej w zarządzeniu tabliczki wagi gatunkowej. W razie braków szczególnych zboża, jak stęchlizna, zbyt wielka ilość domieszek i t. p. cena ulega dalszej niżce. W wypadku, gdy zboże dostarczone ma wyższą jakość niż przeciętna, do ceny zasadniczej dolicza się dodatek, podług ustalonej w zarządzeniu tabliczki wagi gatunkowej. Zniżka, lub zwyżka ceny mieszanek zbożowych na podstawie różnic wagi gatunkowej nie jest przeprowadzana.

Za owies i jęczmień do celów przemysłowych, jak również za jęczmień browarny dolicza się do ceny 1,00 RM. za każde 100 kg. Owies i jęczmień do celów przemysłowych, lub jęczmień browarny musi być dobrej jakości, bez żadnego niezwykłego zapachu, przy najwyżej 2% domieszek. Waga gatunkowa jęczmienia może wynosić najmniej 67 kg./hl., a owsa — 48 kg./hl.

Jak można nabyć nasiona zbóż ozimych

Podczas bieżącej jesieni sprzedaż nasion zbóż ozimych będzie się odbywała w drodze wymiany na zboże, nadające się do celów przemysłowych. Rolnicy nie posiadający nadających się do siewu żyta i pszenicy, mogą je wymienić w składach „Lietukisa“ i w spółdzielniach, przywożąc owies, jęczmień, lub żyto i pszenicę, dostarczając do wymiany zboże ozime spółdzielni ocenia podług jakości oraz obowiązujące go cennika i na tę sumę wydaje nasiona oziminy, oceniając je w podobny sposób. Za dokonanie tej operacji składnice zboża liczą sobie, tytułem prowizji, 10 proc. wartości nasion.

W podobny sposób zamienia się

nasiona oziminy na owies, lub jęczmień. Przywożąc jednak zboża jare, należy jednocześnie przedłożyć zaświadczenie agronoma stwierdzające, że dane gospodarstwo nie posiada zboża ozimego.

Można również dokonywać wymiany zwykłego zboża ozimego na zboże nasienne poprawnych odmian.

W wypadku gdy rolnik z jakiegokolwiek przyczyn nie posiada żadnego zboża na wymianę, może zwrócić się z podaniem do Kreislandwirtschaftsleiter'a, prosząc o zezwolenie na nabycie nasion oziminy, załączając odpowiednie świadectwo, motywujące prośbę. Nasiona bez takiego zezwolenia w żadnym wypadku sprzedawane nie będą. (r)

ZE SPORTU

Mecz piłkarski „GLUOSNIS“ (N.-WILEJKA) — „KOLEJARZE“ (WILNO) 2:2 (0:0).

Mecz rozpoczynają „Kolejarze“ grać w 10-kę i drużyna gości przeważa. W tym okresie gry dobrze gra pomocnik gospodarzy Kijńewski, który nie mało miał roboty z Zawieją. W 31 minucie wchodzi na boisko pomocnik Orszewski i gra powoli się wyrównuje. Gra jednak jest bez tempa i bojowości, w ataku gospodarzy ponfżej zwykłej formy gra para Ignatowicz — Stundzisz. Wyróżniają się zaczęty i dobry technicznie, mały prawy łącznik Bartoszewicz. Wynik do przerwy bezbramkowy.

W parę minut po przerwie Bartoszewicz wbija z przeboju pierwszą bramkę, a za chwilę z podania Tomaszewskiego drugą. Kolejarze prowadzą 2:0. Prawoskrzydłowy Silewicz strzela bramkę i jest 2:1. Gra staje się chaotyczna, Kolejarze w dalszym ciągu grają anemicznie, a goście dążą do wyrównania. Udaje im się to w 65 minucie dzięki strzałowi Zawiej. Do końca meczu gra bez wyrazu i tak widzowie jak i gracze, z radością powitali gwizdek sędziego, kończący mecz.

Na graczach obu drużyn widać brak treningu. Technicznie lepszą była drużyna „Kolejarzy“, w której na wyróżnienie zasługują: Bartoszewicz, Orszewski, Paszkiewicz i pracowity Wiśniewski. W „Gluosnisie“ bardzo dobrze grał były gracz „Jodemki“ — Brzechwa i Zawiej z byłego „WKS-u“. Sędzia meczu p. Kleczkauskas dobry.

A teraz na zakończenie parę słów o pp. organizatorach.

Do ostatniej chwili drużyny nie miały kompetentnych składów i w końcu wypożyczili graczy z innych klubów (Wojnicz, Stergiejew i Golanekiewicz). Przed samym rozpoczęciem meczu (17.25 a nie 17.00) wybrerano z pośród widzów sędziego, a o sędziów autowych nawet się nie zatroszczono!

Wypadki wyżej podane są przykładem niedbalstwa i należy wymagać by w przyszłości podobne „przeoczenia“ nie miały miejsca.

Wszyscy przesiedleńcy, którzy zatrzymują się na obszarze Komisariatu Rzeszy Kraju Wschodniego — w krajach Estonii, Lotwy, Litwy i Białorusi, winni zgłaszać się dla celów ewidencyjnych pisemnie u wyższego SS i Polizeiführer'a dla Kraju Wschodniego, Ryga, Ritterhaus, Jakobstr. 11.

Do zgłaszania obowiązani są wszyscy przesiedleńcy, bez względu na podstawę ich pobytu, nie wyłączając kobiet i dzieci oraz osób, które zatrzymują się tutaj przybywszy w odwiedziny.

Zgłoszenie musi zawierać następujące dane: imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia, miejsce zamieszkania w Niemczech, miejsce zamieszkania w Komisariacie Rzeszy Kraju Wschodniego, zawód, nazwisko pracodawcy, względnie w jakim urzędzie dana osoba jest zatrudniona, odkąd przebywa w Kraju Wschodnim, numer legitymacji repatrianta, jeśli chodzi o przesiedleńców nie posiadających jeszcze obywatelstwa niemieckiego numer niebieskiej legitymacji przesiedleńczej lub numer paszportu cudzoziemca z datą i miejscem wystawienia.

Zgłoszenie musi nastąpić najpóźniej do 19 września 1942 r. i winno na kopercie obok adresu zawierać hasło „ewidencja“.

Nowo przyjeżdżający przesiedleńcy winni stosownie do niniejszego obwieszczenia spełnić ten obowiązek zgłoszenia się w ciągu trzech dni, licząc od dnia przybycia.

Zaniechanie zgłoszenia może pociągnąć za sobą dla przesiedleńcy utratę praw przesiedleńczych.

Ryga, 3. 9. 1942.

Der Höhere SS- und Polizeiführer für das Ostland z polecenia podp. MÜLLER SS- Sturmbannführer.

— SAMOPOMOC PRZYGOTOWUJE SIĘ DO DZIAŁALNOŚCI ZIMOWEJ. Jesień, a w ślad za nią zbliżająca się zima każe pamiętać o tych, którzy nie są, a powodu choroby, kalectwa, czy też innego rodzaju niezdolności do pracy, przygotowaniu na jej spotkanie. Wobec powyższego jedyna instytucja opiekująca się tymi nieszczęśliwymi, Samopomoc już się przygotowuje do wyteżonej działalności zimowej. W pierwszym rzędzie zamierzano w najbliższych dniach przeprowadzić w całym okręgu generalnym wielką zbiórke uliczną, lecz ten zamiar spełnił na niezym, ponieważ pracownicy, spośród których rekrutują się kwestarze, są obecnie zajęci wykonywaniem obowiązku pomocy przy produkcji opału, w rolnictwie i transporcie.

Celem wzmocnienia zasobów na walkę z nędzą Samopomoc zamierza wydać specjalny znaczek, który w okresie zimowym będzie naklejany na rozmaite rachunki i rozpowieszczniane w inny sposób. Oprócz tego wzorem roku ubiegłego będą robione różne potrącenia z zarobków zatrudnionych na rzecz Samopomocy. (r)

W piątą bolesną rocznicę śmierci

inż. JANA LEWICKIEGO

odbędzie się nabożeństwo żałobne w czwartek 10-go września r. b. o godz. 7 rano w kościele N. Serca Jezusowego. O czym zawiadamiają życzliwych pamięci Zmarłego

Zona i Dzieci.

W trzecią bolesną rocznicę śmierci

Porucznika STANISŁAWA CZERNIAWSKIEGO

odbędzie się nabożeństwo żałobne w kościele Serca Jezusowego dnia 10 września o godz. 9 rano. O czym zawiadamiają Rodzice i Rodzeństwo.

Z Łagutków

ARNOLDA CIMACHOWICZ

Wdowa po inżynierze, b. właścicielka dóbr „Stanisławowo“ na Krymie

zmarła dn. 5.IX. 1942 r. w wieku lat 64.

Pogrzeb odbył się dnia 7.IX. b. r. na cmentarzu Sw. Piotra i Pawła w Wilnie.

O czym powiadamiają Siostra i Siostrzeniec.

Od Wydawnictwa

Komunikujemy naszym czytelnikom na prowincji, że prenumerata zamiejscowa od 1.IX r.b. kosztuje 3 RM. miesięcznie.

Porto za wysłanie pieniędzy do „Gońca“ powinno być opłacone na miejscu.

Zaćmienie słońca w dn. 10 września

Jutro, 10 września, przypada częściowe zaćmienie słońca, widzialne również i w Europie środkowej. O godz. 13.30 czasu letniego ciemna tarcza księżycza zacznie zakrywać słońce, osiagając najwyższą fazę krótko przed godz. 18, kiedy zostanie zakryta mniej więcej trzecia część tarczy słonecznej. Księżyce całkowicie zjędzie ze słońca o g. 19

SRODA
Piotra Kiswera
Wschód słońca 5.38
Zachód słońca 19.54

PRZESIEDLEŃCY BAŁTYCY
W dziale rozpraw dższej
szego numeru umieszczone jest ob-

miast skierowywać swych krew-
nych do najbliższego szpitala, trans-
portują chorych do odleglejszych

dróż koleją może odbywać się
wyłącznie na podstawie przepustek
wydanych przez Zarząd miejski.

DOSTAW. Spółdzielnia mleczarska
wydała ulotkę dla rolników, w któ-
rej wzywa do sumiennego wykony-

Z IWASZKIEWICZÓW Elżbieta Wasilewska
zmarła dnia 7 IX 1942 r. w wieku lat 76.
Wyprowadzenie zwłok z senatorium przy ul. Lietuvos Ta-

ciemniają swe okna, ukarany; wykry-
cają się od skutków swego mędsba-

KINA
Soldatentheater II
Trzeci tydzień: Maria Cabotari we wspania-
łym filmie
„Premiera Madame Butterfly“

„CASINO“
Premiera.
„MIŁOŚĆ JEST
WOLNA OD CŁA“

„ADRIA“
Premiera.
„BOCCACCIO“

„MUZA“
„WIELKA PRZYGODA“

„AUSZRA“
„Weseli wólczedzy“

„KOLEJOWE“
„Miłość Matki“

Książki naukowe, albumy
i wydawnictwa popularne
Księgarnia Gebethnera & Wolffa i S-ki

Kupimy zbiory znaczków
austriackich, sowieckich, litewskich, polskich
oraz sowieckich przedrukowych.

KAWIARNIA
i RESTAURACJA „ELYSIUM“
przyjemne miejsce rozrywkowe m. Wilna
WILNO, GEDIMINO (d. MICKIEWICZA) 11

Zawiadomienie.
OTWARTY ZOSTAŁ
PRYWATNY SALON DAMSKI
„MADAME“

Dobre ogłoszenie
zdobywa klienta
Kupno i Sprzedaż

Kupię podniszczoną futro
Kupię pokojowe pantofelki

Kupię walizkę średniej wielkości
Kupię aparaty fotograficzne

Kupię maszynę do szycia
Kupię maszynę do szycia
Kupię maszynę do szycia

Sprzedam lub zamienię na drze-
wo zegarek nowocześnie
Sprzedam futro (krety helen-
derskie) za 500 RM.

Sprzedam damski płaszcz zimowy
Uwaga! Kupię maszynę i a-
rządzenia kuchenne.

Ważne natychmiast fryzjerna
Zamienię lub sprzedam 89-
brzową lub czarną Nr. 89.

Ważne natychmiast fryzjerna
Zamienię lub sprzedam 89-
brzową lub czarną Nr. 89.

Przyjmie bezcenne na miesz-
kanie. Ofertę pod adresem:
Zakład R. Łoskot

LOKALE
Pokoje umebłowane do wynaj-
ęcia dla samotnego. Basa-
nawilnia (d. W. Pohulanka) 45-1.

Matrymonialne
Blondynka, niebrzydka, dobro-
go charakteru, pozna inteli-
gentnego pana do lat 30.

Przemysłowiec niezależny, kul-
turalny pozna inteligentną
ziemiankę na Litwie lub w Gu-
berni w celu matrymonialnym.

Emerytowany nauczyciel wy-
jadzie na wieś uczyć
dzieci z wyżywieniem. Wilniaus
(d. Wileńska) 33-20, Marian
Suchycki.

Przebieżna matarka i pomo-
nica domowa. Curionio (d.
Zakretowa) 82a/1-1 w końcu
zaułka.

Przebieżna matarka i pomo-
nica domowa. Curionio (d.
Zakretowa) 82a/1-1 w końcu
zaułka.

Adres Redakcji: Administracji: ul. Godymina 11-a (I piętro).
Redaktor przyjmuje od goda 12-14, Administracja czynna od goda 8-16 (oprócz niedziel i świąt).